

Vězni přes dva týdny pomáhali se stěhováním průmyslovky

PARDUBICE Se stěhováním průmyslové školy v Pardubicích pomohlo asi sedm desítek vězňů. Dva týdny nosili ponky, stojanové vrtáčky, stoly i židle a veškeré školní vybavení. Pardubická věznice spolupracuje s krajem a podobných zakázek pro odsouzené v poslední době přibývá.

„V první řadě mají odsouzení potřebu společnosti něco vrátit. Zároveň jde o smysluplnou práci a mají možnost na chvíli opustit prostředí věznice, což pro ně představuje určité zpestření,“ řekl ředitel Věznice Pardubice Jaroslav Rozsival.

Kraj modernizuje školní areál a staví i jednu novou budovu, proto je potřeba jeden objekt vyklidit a přestěhovat z něj všechny věci. Za dva týdny stěhování se tam vystřídalo kolem 70 vězňů.

„Je to pro mě příjemné, že nejsem pořádkem ve vězení, že prostě nejsem zavřený a podívám se i ven. Nemám zrovna malý trest, mám tři roky, což je docela dlouhá doba,“ řekl 31letý Jakub.

Vězni prý pracovali rádi

Odsouzený pracoval během trestu v pekárně, ale tu zavřeli, i proto přijal možnost jít na výpomoc mimo areál věznice. Řekl, že fyzická práce mu pomáhá přijít na jiné myšlenky a po návratu na celu se cítí lépe, jinak by trávil čas stereotypním režimem na vězeňském oddílu. „Chtěl bych každopádně zdůraznit, že tady nejsou odsouzení za násilnou trestnou činnost. Většinou to je odsouzení za trestnou činnost majetkového charakteru či popřípadě obecně ohrožení, to znamená třeba za řízení pod vlivem návykových látek,“ řekl ředitel věznice.

Odsouzení pracují pro krajské instituce na základě memoranda mezi vězeňskou službou a Pardubickým krajem. Práci dělají bez nároku na odměnu. Vězni budou například pomáhat záchranné službě ve Vysokém Mýtě s výmalbou, v Domově sociálních služeb Slatiňany budou udržovat zelená a popotávají je začala i pardubická samospráva.

„Za mě je to maximální spokojenost, protože to předčilo mé očekávání. Nevěděl jsem, co od toho můžu čekat, ale všichni pracovali s nasazením a ta práce se udělala možná ještě rychleji, než jsem čekal,“ řekl ředitel střední školy Petr Mikuláš. (zln)

Příběh sklárny Horní Bradlo připomíná historii novou naučnou stezkou

Po stopách sklářských hutí Obec Horní Bradlo na Chrudimsku otevřela novou naučnou stezku. Ta připomíná slavnou etapu místních dějin a návštěvníky zavede na místa, kde v minulosti stávaly sklářské hutě. Stezka je plná zajímavých informací i interaktivních prvků. Začíná v parčíku u školy a dlouhá je přibližně sedm kilometrů. (zek) Foto: Tomáš Kubelka

Kraj chtěl 9,7 milionu. Soud mu přiznal zlomek

Pardubický kraj neuspěl ve sporu se stavební firmou o zaplacení vysoké pokuty. Podle soudu byly požadavky samosprávy nepřiměřené.

David Půlpán
redaktor MF DNES

PARDUBICE Pardubický kraj sází na tvrdé smluvní pokuty pro stavební firmy. Jejich vymáhání má ale své limity. Už druhou milionovou sankci během jediného roku soudy výrazně snížily.

Společnost M Silnice získala od Pardubického kraje zakázku na modernizaci 3,5 kilometru dlouhého úseku z Křenova do Zadního Arnoštova na Svitavsku za 70 milionů korun. Opravy se řidiči dočkali už před pěti lety. Teprve nyní se ale uzavřela soudní pře, při níž Pardubický kraj vymáhal pokutu ve výši 9 milionů 758 tisíc za to, že dodavatel neodevzdal v termínu geometrické plány. Spor prošel kolečkem přes okresní, krajský až po Nejvyšší soud. Výsledek znamená pro samosprávu výrazný neúspěch.

Místo dalších milionů do rozpočtu dá kraj peníze navíc. Pokutu soudy snížily na pouhých 159 tisíc korun, což byla cena geometrických plánů dle smlouvy o dílo. Kraj navíc musel zaplatit soudní náklady

ve výši půl milionu korun.

Původně Okresní soud v Pardubicích dal kraji za pravdu. „Okresní soud dospěl k závěru, že žalovaná společnost byla skutečně v prodlení se splněním smluvní povinnosti předat Pardubickému kraji geometrické plány po skončení stavební akce, smluvní pokuta byla vyúčtována v souladu se smlouvou o dílo,“ uvádí se v důvodové zprávě pro krajské radní, kterou má MF DNES k dispozici.

Krajský a poté i Nejvyšší soud ale měly jiný názor. Soudci jsou přesvědčeni, že když kraj neutrpěl kvůli pozdě dodaným geometrickým plánům žádnou škodu, nepřihlížel k žádné dotaci, neměl by vymáhat tak velkou částku.

„Hodnota geodetických prací, za

jejichž opožděné předání se dovoatel domáhá zaplacení smluvní pokuty, je ve vztahu k celkové ceně díla marginální položkou,“ uvedl ve svém usnesení Nejvyšší soud, který odmítl dovolání Pardubického kraje.

Pro politiky v tom spočívá nebezpečí, že po tomto rozsudku bude pro kraje a stát složitější vymáhat vysoké smluvní pokuty u veřejných staveb. Paradoxní je, že Nejvyšší soud neodpověděl krajským politikům na klíčovou otázku, kterou mu položili. Jak mají zjistit, co je přiměřená pokuta, jak ji určit?

Podle soudců nešlo o otázku, na které by stálo rozhodnutí krajského soudu. „Současné však skutečnost, že při snížení nepřiměřené smluvní pokuty soud přihlíží i k

hodnotě a významu zajišťované povinnosti, plyne přímo ze znění § 2051 občanského zákona,“ uvádí se v usnesení.

Pro Pardubický kraj je nepřijemné, že to není první soudní prohra kvůli udělení pokuty pro stavební firmu. Pardubický kraj loni prohrál soudní spor se stavební firmou Mados, po níž požadoval zaplacení pokuty ve výši 1,6 milionu korun za opožděné dodání geometrického plánu k modernizaci mostu u Skutče. Podle soudů si zpoždění zavinil kraj sám. Ukázalo se totiž, že si firma dohodla odklad termínu se zaměstnankyní krajského úřadu, která řešila technické záležitosti zakázky. Soudy pak daly za pravdu firmě, že jednala v dobré víře.

Jednou třetí, jinak bída. Už se nesmí nic po..., ví jezdec

LITOMYŠL Naposledy ve Francii slavil bronz v jednom ze závodů elitní třídy V8GP, ale jinak je Martin Doubek, litomyšlský automobilový pilot evropské série NASCAR, z úvodu sezony mírně řečeno rozpačitý. Provází ho totiž obří smůla a z osmi klání (včetně nižší Open) dokončil jen polovinu.

„Začátek není úplně podle představ, chybějí body. Celkově to je katastrofa, spousta nedojetých závodů... Na dobrý výsledek to letos nevypadá,“ říká 31letý jezdec, který „v nascarech“ opět soutěží ve For-

du Mustang za nizozemskou stáj Hendriks Motorsport a s podporou mateřského Orionu Litomyšl.

Ne že by to ze současných 12. příčky v hlavní a 22. ve vedlejší kategorii už nemohlo jít nahoru.

„Jedna nejhorší jízda se škrtná,“ připomíná Doubek. „Ale musejí mi vyjít závěrečné dva závody v Itálii a Belgii, kde jsou dvojnásobné body, a odešel se už nic dalšího nesmí po...“, glosuje pilot, který si při kolizi v dubnu ve Valencii ošklivě poranil levou ruku a teď v Le Castellet ho zase zradily pneumatiky a kvalita

„Ve Španělsku jsem se hned v první zatáčce vyhybal soupeři, který dostal ránu, a zezadu do mě přilétli taky. Schytl jsem to na přední kolo a k tomu zpětný náraz od volantu. Pod čtvrtým prstem mi rupla kost,“ popisuje Doubek.

Zlomenina přes noc natekla; i přesto ráno zkusil warm up, ale nemohl držet volant. Doma v Čechách musel na operaci a v ruce má nyní natrvalo dva šroubky.

Na jihofrancouzském okruhu, kde se ještě v roce 2022 konala Velká cena F1, si umístěním na stup-

ních aspoň částečně spravil náladu.

„Le Castellet je perfektní trať. Já si ani neuvědomil, že už se tam formule nejezdí; technicky to připomíná náš Most, je velice úzká, rychlá, hezká,“ přibližuje Doubek.

Její parametry si před závodním víkendem mohl dostatečně otestovat, ale pak to v tréninku začalo speciálně ve třídě Open drhnout.

„Nevěděli jsme proč. Vyměnili jsme pneumatiky a s těmi novými to šlo do háje. Kola se asi zamíchala, i když jsme měli stejné nastavení jako ve V8GP,“ přemítá Doubek.

V prestižní třídě se z osmého místa v kvalifikaci záhy propracoval dopředu, přičemž mu pomohla i půlminutová penalizace pro Francouze Jouffreaux. Pak už jenom „špuntoval“, tedy zavíral trať za sebou.

„Závod byl pěkný, na trati se nedá moc předjíždět, takže to je především o tom startu,“ konstatuje Doubek.

Ve druhém dějství V8GP jej ovšem limitovalo, že v prvním nezajžděl bůhvíjak rychlá kola. Proto měl na roštu až 10. pozici.

„Mrzelo mě to. Zvolili jsme proto

úplně jinou taktiku, chtěli jsme využít vysoké tlaky v pneumatikách. Ale netrefili jsme to dobře, rychle se to přehrávalo a odrbávalo a pak už jsem se klouzal,“ líčí Doubek, který tentokrát skončil devátý.

V Open byl po devátém místě v kvalifikaci šestý a o den později musel odstoupit vinou ojetých gum a haprující převodovky.

„Jak se skáče přes obrubníčky, do stávala zabrat,“ vysvětluje. „Po bouřce se jelo pod žlutou vlajkou, následoval restart a po něm jsem už nemohl řídit za tři a později ani za pět. Tak jsem to vzdal,“ říká.

Diváci měli zatím v šampionátu štěstí na počasí. Pilot tohle ovšem vnímá úplně jinou optikou. „V autě bylo ve Francii zase sedmdesát stupňů, peklo. Příště v Anglii to bude o něčem jiném,“ ví Doubek.

Legendární okruh v Brands Hatch patří k jeho nejoblíbenějším, není tedy divu, že se tam moc těší.

„Přijde sto tisíc diváků. Pro závod bude klíčové, abychom se rozhodli pro správné pneumatiky. Jestli spíš na suchu, nebo na mokro,“ podotýká. „V Anglii se počasí změní během chvíle, navíc tam fouká, takže vítr mokrou trať rychle osuší. Podobně to očekávám i letos.“ (vot)

Circuit Paul Ricard Na autodromu v jihofrancouzském Le Castellet se v minulosti konalo dohromady 18 formulových Grand Prix. Nedávno se tam premiérově představil evropský šampionát NASCAR a s ním i litomyšlský pilot nizozemského týmu Hendriks Motorsport Martin Doubek. Ten bral v jednom ze závodů elitní třídy V8GP třetí místo. Foto: 2x Bart Dehaese a Nina Weinbrennerová